

Hospice NIEUWS

mei 2017

nummer
31

INFORMATIEBLAD OVER HOSPICE FRANCINUS DE WIND

Acht nieuwe bedden voor hospice dankzij Kersthuis Waalwijk 2016

‘Succes is aan de Waalwijkers te danken’

In 2012 en vorig jaar zaten Ina van Cromvoirt en Sjaak Koolen bij elkaar 142 uur opgesloten in het Kersthuis. Dat leverde 182.000 euro voor Inloophuis TOON en Hospice Francinus de Wind. De tweede editie was goed voor bijna 55.000 euro. De eer opstrijken doen ze niet. “Dit is aan de Waalwijkers te danken.”

De aanloop naar het tweede Kersthuis was moeizaam. “We hebben nogal wat teleurstellingen moeten verwerken, zoals het niet doorgaan van de Santa Run”, zegt Ina. “Dat scheelde veel geld. Desondanks is het helemaal waard geweest.” Sjaak: “Het was weer een onvergetelijke ervaring. Wat ook mooi was: we werden minder geleefd. Daardoor hebben Ina en ik mooie, soms diepgaande gesprekken met elkaar kunnen voeren.”

Het Kersthuis zag er weer fantastisch uit. Ina: “Dat hebben we voor een groot deel te danken aan Bert van Wijlen. Zonder hem was dit echt niet mogelijk.” Alleen een handdruk voor Bert voor zijn inzet, dat vonden Ina en Sjaak te weinig. “We hebben hem een zilveren Kersthuisgeld gegeven”, zegt Ina. Ze wist niet dat er nóg een exemplaar was gemaakt, in op-

dracht van haar huisgenoot. “Kerstavond stond Sjaak bij mij op de stoep. Met die speld. Ik was overdonderd, echt waar. Die speld is voor mij een vermogen waard.” Sjaak: “We hebben door die kersthuisen een heel speciale band met elkaar gekregen. Ik vond dat het met zo’n speld moest worden bezegeld.”

Het eerste Kersthuis ging als een roes voorbij, zegt Sjaak. “Je wist niet wat er allemaal zou gaan gebeuren. Deze keer hebben we het bewuster mee gemaakt. Dat was toch prettiger.” Ina: “We hebben mooie en verdrietige verhalen gehoord. We hebben genoten van de lichtjesoptocht en de feestende mensen op het Raadhuisplein.” Dat plein was prachtig aangekleed. Sjaak: “Een pluim op de hoed van De Tavenu. Veel Waalwijkers weten het niet, maar De Tavenu doet op maatschappelijk vlak heel veel.”

Ina en Sjaak mogen dan de hotspots zijn geweest van Kersthuis Waalwijk 2016, toch vinden ze zichzelf niet de hoofdrolspelers. “Dat zijn de Waalwijkers. Ze hadden een groot hart voor het inloophuis en de hospice.”

Uiteindelijk bracht ‘Waalwijk’ 57.477 euro bij elkaar. De hospice heeft met haar deel acht hoog-/laag-nieuwe bedden gekocht. “Die waren na dertien jaar intensief gebruik aan vervanging toe. Het Kersthuis kwam dus als geroepen”, zegt manager Baukje Lycklama à Nijeholt. Over het Kersthuis zelf: “Wij, dus het hele hospiceteam, zijn Ina en Sjaak zeer dankbaar. Dankzij hen en alle mensen die hebben gedoneerd hebben we deze zinvolle investering kunnen doen, die dagelijks wordt gewaardeerd.”

Ina van Cromvoirt en Sjaak Koolen lieten zich drie dagen opsluiten voor Inloophuis TOON en Hospice Francinus de Wind. Foto: Luuk Aarts.

Verder in dit nummer:

2 “Een van de mooiste plekken om vrijwilliger te zijn” | Professionals in de zorg: de huishoudelijke dienst

3 Bert van Wijlen is ambassadeur voor Sprang-Capelle | ‘Ga bij een legaat na of het goede doel een ANBI-status heeft’

4 Golftoernooi | Opnames in 2016

‘Een van de mooiste plekken ter wereld om vrijwilliger te zijn’

Mirjam Heinsbroek was in 2001 project-leider toen Hospice Francinus de Wind werd gebouwd, daarna werd ze manager. Ze vertrok naar het buitenland, keerde terug - ook bij de hospice. Nu als vrijwilliger. “Dit is een van de mooiste plekken om vrijwilliger te zijn.”

Mirjam (51) schuwt het avontuur niet, anders was ze niet in 2005 met haar gezin naar Kenia vertrokken om er als onderwijskundige aan de slag te gaan. Dat avontuur vond ze ook bij het realiseren van de hospice. “Dat was een geweldige tijd, puur pionieren. Het was de krent in de pap van mijn carrière. Uit niets iets bouwen om daarna te ondervinden dat wat is gemaakt ook goed draait. Toen het eenmaal op de rit stond, ging het kriebelen en zocht ik een nieuwe uitdaging.” In Afrika dus. Ze kon met een gerust hart vertrekken: “In Baukje had ik een goede opvolger. Ik ben creatief, van de grote lijnen, Baukje zette de puntjes op de i. Daar was toen behoefte aan, de hospice was in een andere fase beland.”

Nog altijd is Mirjam onderwijskundige, nu in het Jeroen Bosch Ziekenhuis. Maar sinds een jaar is de Tilburgse terug in de hospice. “Ik wilde vrijwilligerswerk doen. Er zijn veel mooie doelen om je voor in te zetten. De hospice is een van de mooiste plekken om vrijwilliger te zijn. Ik had ook het gevoel dat ik voldoende afstand had genomen van mijn kindje, dus dat ik met mijn achtergrond niet over de schouders van Baukje mee zou kijken. Ik heb Baukje gebeld, op een terrasje hebben we open en eerlijk over

gesproken. Het voelde goed, voor ons allebei.” Eens in de twee weken helpt Mirjam een ochtend mee in de zorg. “Het is heerlijk om een paar uurtjes mee te draaien in de zorg om de gasten.”

Terug op de plek waar ze twaalf jaar geleden afscheid nam. Je gaat toch vergelijken. “Ik vind dat Baukje, het team en de vrijwilligers mooie stappen hebben gezet. Maar de essentie is er nog steeds: maatwerk leveren aan de gasten. En voor ieder teamlid. Ieders specifieke talenten worden benut. Prachtig om te zien dat vrijwilligers en verpleegkundigen schouder aan schouder werken – nog altijd. En dat het vrijwilligerswerk mooie zijpaden is ingeslagen. Die kookzondag, dat is toch fantastisch?”

“De hospice heeft mooie stappen gezet, maar de essentie is er nog altijd: schouder aan schouder maatwerk leveren aan de gasten”, zegt Mirjam Heinsbroek. Foto: Sandra Leijtens

DE PROFESSIONALS IN DE ZORG: DE HUISHOUDELIJKE DIENST

Mieke en Ria zijn de stille kabouterijtjes van de hospice

De hospice ziet er altijd keurig netjes uit. Dat is vooral te danken aan Mieke Ligtvoet (60) en Ria Hommel (52) van de huishoudelijke dienst. “We doen hier veel levenservaring op.”

Voordat ze bij de hospice aan de slag gingen - Mieke al vanaf het begin, Ria ongeveer tien jaar geleden - waren emmer, sop en dweil al hun vaste maatjes. In de ochtend zijn Mieke en Ria alleen of samen (maandag en dinsdag) druk in de weer. In het atrium, op de gastenverblijven, in het keukentje: niets ontsnapt aan hun aandacht. Ria: “Het voelt als onze eigen toko, wij zijn er verantwoordelijk voor. We zijn dus erg zelfstandig. Dat voelt heel goed.”

De afgelopen tien jaar is de werkrelatie veranderd, zeggen Ria en Mieke. “We zijn naar elkaar toegegroeid en vriendinnen geworden.” Mieke: “Het is hier zó fijn. We hebben nog nooit een dag gehad dat we met tegenzin naar ons werk gingen.” Ria: “En we worden goed gewaardeerd. We horen helemaal bij het hospiceteam, vormen samen een eenheid.”

Mieke en Ria hebben ook levenservaring opgedaan in de hospice. Ria: “Ik mocht mijn schoonvader in de laatste fase van zijn leven verzorgen. Hier heb ik geleerd dat zorgen soms ook betekent dat je moet accepteren, loslaten. Laat het zijn zoals het is, vecht er niet meer tegen. Het was voor mijn schoonvader en mij heel waardevol dat ik dit kon doen. Voor mijn vragen en onzekerheden kon ik terugvallen op het hospiceteam.”

Mieke voelt zich helemaal op haar plaats. “Ik ben zorgzaam, een gevoelsmens. Mocht ik het overdoen, dan zou ik de zorg in zijn gegaan. Ik kan er ook goed mee omgaan.” En: “Ondanks dat het soms heel verdrietig is, kunnen we op tijd een keer lachen. We houden van humor.” Mieke en Ria komen dagelijks bij alle gasten op de kamers. Onopvallend, zo lijkt het. Maar het ligt genuanceerder. Ria: “We zijn de stille kabouterijtjes. We horen en zien heel veel. Wanneer we ons zorgen maken over iets wat we zien of ons wordt verteld, geven we het door aan de verpleegkundigen. Allemaal in het belang van de gasten.”

“Elke dag staan we even stil bij alle mensen die in de hospice verblijven of werken. We steken dan een kaarsje aan in de stilte”, zeggen Mieke (links) en Ria. Foto: Sandra Leijtens

Bert van Wijlen is ambassadeur voor Sprang-Capelle

‘Ik word geholpen door een groot netwerk’

Zo'n zes jaar geleden werd Bert van Wijlen (65) van Aannemersbedrijf Van Wijlen door voormalig burgemeester Rob van Schaik gevraagd om ambassadeur te worden voor Hospice Francinus de Wind. "Ik ben blij dat ik iets voor een ander kan doen die het minder goed heeft getroffen. Is het andersom, dan sta je er zelf beroerder op."

Bert van Wijlen vindt dat je er voor elkaar bent op deze wereld. Daarom steunt hij Villa Pardoes, Voedselbank De Rijglaars, Inloophuis TOON en de hospice. De hulp beperkt zich niet alleen tot de financiële kant van het verhaal. "Ik vind het geweldig leuk om op de achtergrond heel veel te regelen. Daarbij word ik geholpen door een groot netwerk, opgebouwd met de connecties die ik binnen het bedrijfsleven en de gemeente Waalwijk heb. Door verbindingen te leggen, kan je veel voor elkaar krijgen. Daar geniet ik nog het meeste van."

Zo heeft Bert een grote bijdrage geleverd aan het welslagen van Kersthuis Waalwijk 2016. Het glazen huis waarin Ina en Sjaak woonden, heeft hij voor elkaar gebokst. "Ook heb ik het onderkomen geregeld waar Ina en Sjaak sliepen. Nee, met de inrichting heb ik me niet bemoeid. Wel met de infra, zoals elektra en water. Dat is precies mijn pakkie-an." En bij de aankleding van het

Raadhuisplein - een grote kerstboom, vlaggenmasten - was de Sprang-Capellenaar nauw betrokken.

Achter de coulissen regelen, het is zijn stiel. Maar je kunt hem niet afschilderen als een individualist. "Met het Kersthuis Waalwijk 2012 en 2016 heb ik veel samengewerkt met Erik van Ginneken van De Tavenu. We begrijpen elkaar. We hoeven elkaar maar aan te kijken, dan is het al geregeld. Aanpakken, doorpakken: daar houd ik van." Voor al zijn besognes werd de ondernemer op de dag dat Ina en Sjaak het kersthuis weer mochten verlaten beloond met een zilveren kersthuisspeld. "Dat doet me wel wat, hoor. Net als het gedicht, vooraf gemaakt voor al die mensen die hun nek voor dit prachtige evenement hebben uitgestoken."

Als ambassadeur is Bert ook actief. "Niet dat ik bij bedrijven op bezoek ga, of zo. Maar als ik weet dat er een jubileum of een feest zal worden gevierd, pols ik even of ze er ook

een goed doel aan willen koppelen. Ja, dat gebeurt regelmatig. Dat is fijn. Voor de hospice en voor het bedrijf zelf dat er een goed gevoel aan overhoudt. En voor mezelf: ik heb het toch kunnen regelen, ook dat voelt lekker."

"Ik ben blij dat ik iets voor een ander die het minder goed heeft getroffen kan doen", vindt Bert van Wijlen, ambassadeur voor Sprang-Capelle. Foto: Kees Klijn

‘Ga bij een legaat na of het goede doel een ANBI-status heeft’

Hospice Francinus de Wind krijgt steeds meer legaten. "Dat past in een trend", zegt notaris Lot Gijzen van Meewis Notarissen. "Steeds meer mensen willen geld nalaten aan een goed doel. Daarbij is het wel belangrijk om na te gaan of dat goede doel de ANBI-status heeft."

"Een goed doel met ANBI-status betaalt geen erfbelasting", zegt Lot Gijzen.

Een legaat is een bepaald percentage of een bedrag dat je nalaat aan een goed doel, waardoor dat goede doel geen erfgenaam is. Gijzen: "Dat bedrag gaat als eerste uit je nalatenschap naar het goede doel, de rest is voor de erfgenamen." Een bedrag of een percentage: in wezen maakt het geen verschil. "Maar dat kan wel een rol spelen in de afwikkeling van de nalatenschap. Laat je een percentage na en speelt er meer mee dan alleen geld - denk aan onroerend goed -, dan wordt het bepalen van het bedrag voor een goed doel lastiger. Die zou zich

dan ook moeten bemoeien met de afwikkeling. Een bedrag schenken schept duidelijkheid. Voor het goede doel, voor de nabestaanden." Over die afwikkeling: "Wil je het heel zorgvuldig doen, benoem dan een executeur. Dat kan iemand bin-

nen de familie of vriendenkring zijn die de ethiek hoog in het vaandel heeft, of een notaris."

Bij het schenken van een legaat is het volgens Gijzen belangrijk om na te gaan of het goede doel een Algemeen Nut Beogende Instelling betreft. "Als ze die ANBI-status heeft, hoeft er geen erfbelasting worden betaald. Is dat niet zo, dan gaat er 30 tot 40% naar de fiscus."

Het aantal legaten neemt toe - ook bij de hospice. "Het vermogen van mensen groeit. Er zijn steeds meer mensen die geen kinderen hebben. Aangezien maatschappelijk je verantwoordelijkheid nemen steeds meer ingang vindt, is men bereid goede doelen in een testament op te nemen." Bij de hospice speelt nog wat mee, meent Gijzen. "Sommige legaten komen voort door wat mensen zelf in de hospice hebben meegemaakt. Hoe liefdevol en professioneel een naaste of vriend er is verzorgd. Met een legaat geven ze daar hun uitdrukking aan."

Bij het vastleggen van een legaat is het nuttig om elke vijf jaar een check-up te doen van je financiën. "Stel dat je hebt ingeteerd, dan kan het goed zijn om het bedrag van het legaat naar beneden vast te stellen. Zo wordt voorkomen dat er een disbalans ontstaat: wat gaat er naar het goede doel, wat blijft er over voor de erfgenamen."

Doet u ook mee aan het golftoernooi?

Op donderdag 29 juni wordt op golfbaan De Haenen in Teteringen voor de tweede keer een golftoernooi gehouden, waarvan de baten naar Hospice Francinus de Wind zullen gaan. Vorig jaar was het toernooi, een initiatief van Stichting Fondswerving Hospice Francinus de Wind, een groot succes. "Dat is natuurlijk te danken aan alle deelnemers. En aan golfclub De Haenen zelf, die zeer betrokken is bij de hospice. Naar aanleiding van het succesvolle golftoernooi is er een logeerkamer naar golfclub De Haenen vernoemd", zegt Leny van de Zande, die veel rondom dit evenement organiseert. Dit jaar is het een initiatief van de Rotary Waalwijk i.s.m. Stichting Fondswerving Hospice Francinus de Wind. Er zijn nog plaatsen vrij. Opgeven kan via de mail: lenyzande@ziggo.nl

Opnames in 2016

In 2016 zijn 103 gasten opgenomen. Van deze 103 gasten zijn 92 gasten gedurende 2016 overleden en 6 gasten ontslagen. Gemiddeld woonden de gasten 26 dagen bij ons. De gemiddelde leeftijd was 75 jaar, waarbij de jongste gast 44 jaar was en de oudste gast 96 jaar. Oncologische aandoeningen kwamen bij 85% van alle gasten voor. Long- en darmtumoren waren de meest voorkomende diagnoses.

Onze gasten waren afkomstig uit: Aalst (2), Arnhem (1), Babyloniëbroek (1), De Moer (1), Den Bosch (7), Dongen (1), Dordrecht (1), Drunen (9), Elshout (1), Genderen (2), Hank (1), Heusden (1), Kaatsheuvel (8), Loon op Zand (2), Oosterwijk (1), Oosterhout (1), Rijen (1), Rosmalen (1), Sprang-Capelle (2), St. Michielsgestel (1), Tilburg (9), Udenhout (1), Veen (2), Veldriel (1), Vlijmen (9), Vught (2), Waalwijk (28), Waspik (4) en Wijk en Aalburg (1).

Hospice Nieuws

Uitgave door
Stichting Fondswerving

Redactie

Kees Klijn
Baukje Lycklama à Nijeholt
Leny van de Zande

Vormgeving en druk

VanEngelen Communicatie

Oplage

1250 stuks

Abonnement

Een abonnement op Hospice Nieuws krijgt u gratis wanneer u donateur wordt van Hospice Francinus de Wind. Vraag de folder met antwoordkaart aan.

Adresgegevens

Hospice Francinus de Wind
Eikendonklaan 4, 5143 NG Waalwijk
telefoon: 0416-315800
e-mail: info@hospicefdw.nl
internet: www.hospicefdw.nl

Bankrekening

IBAN NL58 RABO 0155 8852 86
t.n.v. Stichting Fondswerving Hospice de Waalwijk.

WIJ DANKEN OOK
AL ONZE TROUWE
VRIENDEN EN
DONATEURS VOOR
HUN JAARLIJKSE
BIJDRAGE!

Sponsors in natura

Bakker Bart
Restaurant Sfeerlijk
Schoonmaakbedrijf Swaagman
Naber injection moulding
Vissers Waalwijk
De Mandemakers Groep
Monuta
VanEngelen Communicatie
Eetcafé City
Optoon
Klijn Teksten
Schilt Airconditioning
Pro Install
Rola Brandbeveiliging
De Levensboom
Sandra Leijtens Photography
Bloemenspecialzaak De Bie
Fiorito Bloemwerkers
Bedrijfs-Hulpverlening Drunen

Sponsoring kookzondag

La Vittoria, ijsalon
Restaurant 't Slot
Camping De Zwammenberg
Slager Van Roessel
Visspecialzaak Harold Paridaens
Visspecialzaak Dekkers
Van Son Asperges Haarsteeg
Bakkerij Van Bijnen
Zuivelboerderij De Kern
Groentespecialzaak Luc van Bokhoven
De Vinotake
Landwinkel Van Hulten
Henk Knippels Speciaalslager
Keurslager Frank van Gils
Avec
Het Vishuys
Hanos/ISPC Breda

EEN HUIS VOOR
PALLIATIEVE
TERMINALE ZORG

Warm, waardig en waardevol